- FOTBAL -

AU OBȚINUT DREPTUL SĂ JOACE ÎN „CUPA U.E.F.A."

SĂ DĂM RAPIDULUI CE ESTE AL LUI

Asistînd la „sfînta furie" a unor simpatizanți rapidiști acum, după încheierea cursei campionatului, cînd echipa giuleșteană a suferit „infamantul" insucces care se cheamă locul 2, te poți întreba unde s-or fi ascuns, pe ce planetă inaccesibilă suporterilor neîndurători, Don Revie, antrenorul celebrei învinse Leeds United, Albert Batteux, antrenorul marii învinse St. Etienne sau Nereo Rocco, antrenorul renumitei învinse Milan? Avînd șansa ca echipele lor să nu fie simpatizate de „simpatizanți" (unici în lume, o parte din ei), rapidiști, cei trei numiți la întîmplare (exemple mai pot fi date destule) stau liniștiți la casele lor, iar în plimbările prin oraș sînt salutați cu același respect de acum o lună, două, trei. Să admitem, totuși, că Rapid are o situație aparte. De ce? Cum de ce? N-are Rapid un lot mult mai puternic ca Dinamo, de pildă? N-are Rapid sprijinul unor surate de departament la Cluj și la Timișoara care o „ajută" eficient (neprincipial, e adevărat, dar în fotbal se mai poartă) atît în campionat (vezi recentul 1-3 de la Cluj) cît și în Cupă (vezi meciul de la Tr. Severin)? Nu e Rapid răsfățata campionatelor, pe care le cîștigă spectaculos, cu o implacabilă regularitate, o dată la fiecare 50 de ani? Nu e, oare, Rapid... Rapidulețul nostru, Realul nostru din Giulești, echipă cu vocația scrisă — pe fruntea tuturor locomotivelor Diesel și cu aburi — a titlului? În fine, să-i lăsăm pe exigenții rapidiști obiectivi — ce s-ar face Rapidul fără ei? — și să recunoaștem că am stat de vorbă (pe riscul nostru) cu antrenorul Marin Bărbulescu. Antrenorul rapidist ne-a mărturisit simplu „toate păcatele" bănuite.

— Am dorit mult să cîștigăm campionatul. Am avut și șanse să-l cîștigăm. Nu atîtea șanse cîte avea Dinamo, dar am avut și noi. Le-am ratat. Și din vina noastră și din „vina" lui Dinamo. N-am știut să profităm de slăbiciunea din final a dinamoviștilor (de a noastră au reușit ei să profite, obținînd un minim avantaj), așa cum n-au reușit nici Steaua, U.T.A., Steagul roșu, Universitatea Craiova, sau Petrolul care, dacă ar fi cîștigat numai punctele pierdute acasă, oricare din ele ajungea campioană. Avînd o echipă sub valoarea Rapidului consacrat acum cinci-șase ani (Răducanu—Lupescu, Motroc, Dan, Greavu, Dinu, Jamaischi, Năsturescu, Dumitriu II, Ionescu, Codreanu — ; Dan și Lupescu au azi 30 de ani, Greavu 34, Codreanu 31, Dinu și Năsturescu 29) sînt mulțumit de locul 2. Cu oamenii de bază de mai sus suprasolicitați, cu tineri (M. Stelian, Petreanu, Mușat etc.) încă neintegrați definitiv, Rapid a obținut un loc bun. O treaptă atinsă în condițiile formei fluctuante (cu unele căderi dezastruoase) a doi pioni de bază ai echipei, Răducanu și Neagu.

Am ascultat și părerea mijlocașului Dumitru, unul dintre soliștii fotbalului românesc.

— Pentru valoarea lotului nostru, și mai ales a atacului, aflat sub nivelul multor linii ofensive din campionatul român, locul doi este foarte bun. Șansa putea să ne arunce în față, dar — după valoare — să fim realiști și cinstiți și să recunoaștem: locul doi ne onorează.

Reluînd discuția cu antrenorul Bărbulescu...

— Nu considerați că ați comis și greșeli (n.n. — păstrarea lui Greavu, de pildă, ca adversar al lui Györfi în meciul cu Steagul roșu este,

Neagu: — *Pretenții mari, locomotivă mică, dar sub locul 2 nu coborim*

după părerea noastră, o eroare de necontestat) în manevrarea Rapidului spre dorita linie I?

— Am comis, fără îndoială. Consider, însă, că în munca de construcție a echipei am făcut cîțiva pași mari, a căror eficiență se va vedea chiar în sezonul viitor.

În loc de concluzii, opinia reporterului. Este cam pe aceeași lungime de undă cu cele ale lui Dumitru și ale antrenorului Bărbulescu. Neștiind să exploateze — din motive de slăbiciune — ... slăbiciunea finală a dinamoviștilor, Rapid a fost întrecută la potou. Clasamentul, însă, respectă — și după părerea noastră — valoarea.

Dînd dinamoviștilor ce li se cuvine și rapidiștilor ce este al lor, vom aprecia rezultatul onorant obținut prin eforturile jucătorilor și antrenorilor.

Rapid a dovedit și în acest an că este a doua echipă a României și așteptăm de la ea și noi, ca și toți iubitorii fotbalului nostru, o evoluție superioară în viitoarea Cupă U.E.F.A., unde — ca și U.T.A. — se poate afirma pe plan internațional.

Succes!

Marius POPESCU

U.T.A. CEDEAZĂ CUNUNA, DAR NU SE PREDĂ...

...Acum doi ani, la Cluj. Cu o zi înaintea ultimei etape. U.T.A. poate deveni campioană. Și antrenorul **Nicolae Dumitrescu** poartă noaptea pe umeri. La hotelul Astoria e noapte albă. Noapte grea. Noaptea emoțiilor și ipotezelor sfîșietoare. Antrenorul din Arad vorbește greu, abia scoate un cuvînt. De fapt, mai nimeni din bărbații U.T.A.-ei nu găsește cuvinte.

Peste o zi, U.T.A. devenea campioană...

...Anul acesta, tot la Cluj, și tot cu o zi înaintea ultimei etape. U.T.A. își trăiește, pe Someș, ultimele ore de campioană. Și jucătorii arădeni se plimbă relaxați prin oraș. Lîngă catedrală, ne reamintim ziua aceea fierbinte, tot într-o sîmbătă, de acum doi ani. **Pojoni** încearcă ușoare regrete: **„anul acesta puteam cîștiga în modul cel mai ușor campionatul"**! Domide, însă, refuză resemnarea, cu zîmbetu-i șăgalnic: **„Cupa U.E.F.A. e mai puternică decît Cupa Cupelor! Milan, Legia, Dinamo Zagreb..."** Care va să zică, U.T.A. a venit la Cluj, în ultima etapă, hotărîtă să plece în... Cupa U.E.F.A. U.T.A. a venit fără ipoteze, fără emoții.

...În holul hotelului Astoria, cu Nicolae Dumitrescu, înaintea meciului cu C.F.R. Cluj. Exact la aceeași masă unde, acum doi ani, ne priveam în tăcere. Vorbim despre „Cupa U.E.F.A.", doar U.T.A. are șanse și pretenții. Nicu Dumitrescu este calm, sigur pe echipă, deși intuiesc un fior de teamă: **„Jucăm în casa unui candidat la pieire și mi-e teamă ca unii din jucătorii mei să nu devină sentimentaliști. Noi sîntem încă echipa campioană și vrem să cedăm titlul onorabil, ceea ce înseamnă că nu avem voie să pierdem la Cluj, orice s-ar întîmpla. Pentru că dacă am pierde meciul acesta, visurile noastre pentru „Cupa U.E.F.A." se pot năruí"!**

— Să zicem că aveți deja pașaportul pentru „Cupa U.E.F.A.". Cu ce intenții ați porni la drum?

— **U.T.A. a dobîndit între timp ceva rutină și experiență internațională. Partidele din „Cupa campionilor europeni" și alte meciuri internaționale amicale (în turneul din iarnă din Grecia n-am cunoscut înfrîngerea, învingînd și pe Aris, deținătoarea „Cupei Greciei") au permis jucătorilor noștri să cîștige o maturitate apreciabilă.**

Și antrenorul ex-campionilor îmi oferă ziarul belgian „Les Sports" din 16 mai 1971, după amicalul U.T.A.-ei cu F.C. Liegeois (scor: 1—1). Notez cîteva impresii ale confratelui belgian: **„Românii prezintă o bună echipă, care practică un fotbal de calitate"; „Jucătorii U.T.A.-ei lovesc excelent balonul, iar jocul lor colectiv este perfect".**

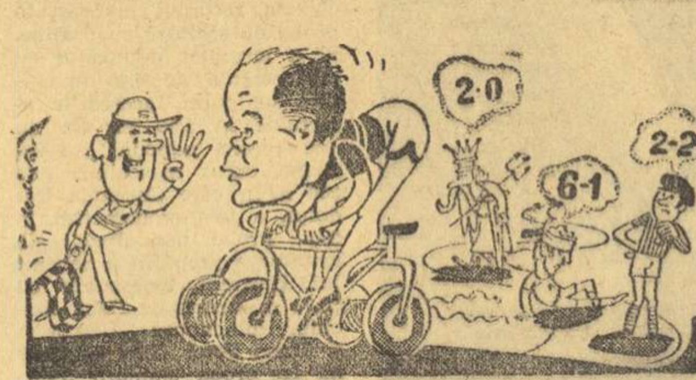
— Concret, ce v-ați propune în „Cupa U.E.F.A."?

— **La prima noastră participare într-o competiție europeană am fost eliminați din turul I (Legia). La a doua participare am fost stopați în turul II de Steaua roșie Belgrad. Logic, acum, ne propunem turul III. Totul depinde, însă, și de primii adversari. Și în „Cupa U.E.F.A." sînt foarte mulți adversari de certă valoare internațională.**

...Duminică, la Cluj, cînd C.F.R.-ul conducea cu 1—0, iar tranzistoarele anunțau 1—0 pentru Universitatea Craiova la Bacău, U.T.A. și-a văzut pentru cîteva clipe iluziile spulberate. Atunci însă, „bătrîna doamnă" s-a năpustit în atac, să demonstreze cine este și ce vrea. În 20 de minute, U.T.A. și-a recucerit liniștea și visele.

Duminică seara, la Cluj, U.T.A. și-a luat rămas bun de la cununa campioanei dar a devenit cea de-a doua echipă românească care va participa în „Cupa U.E.F.A." Iar dialogurile de mai sus vor fi citite, desigur, la timpul prezent. Și U.T.A. știe prea bine acest lucru...

Mircea M. IONESCU

— *Bine Nicule! Locul 4!*

Desene de AL. CLENCIU

A FOST ACEST CAMPIONAT SUPERIOR SAU INFERIOR EDIȚIILOR ANTERIOARE?

TRAIAN IONESCU (Dinamo)

Campionatul recent încheiat a avut mai multe caracteristici. În primul rînd a fost o întrecere disputată, cu echipe care se împart în: a) formații cu jucători în loturile naționale, al căror randament a scăzut în final, mai ales datorită încordării nervoase. Cine a rezistat nervos la șocuri, a cîștigat; b) formații cu elemente tinere — Steaua, Politehnica Iași și Progresul — care au înregistrat un salt calitativ. Păcat că Progresul a căzut, pentru că are un nucleu de jucători care vor avea un cuvînt de spus în fotbal; c) formații care datorită muncii organizate a conducerii și a antrenorilor s-au menținut la un nivel corespunzător (U.T.A., Steagul roșu); d) echipe care au luptat numai și numai pentru evitarea retrogradării.

Referindu-mă la VALOAREA diviziei A, consider că ea a scăzut datorită regulamentului de transferări ce oprește circulația jucătorilor de jos în sus, fapt ce va fi plătit scump în viitor. Campionatul a luat un aspect de maraton, în care distanța dintre etape a fost foarte apropiată, dar loturile echipelor de „A" nu sînt, nici valoric și nici numeric, alcătuite să suporte un asemenea maraton.

II. După șase ani, Dinamo aduce din nou titlul în șos. Ștefan cel Mare. Din punct de vedere al rezultatelor, comportarea echipei a fost sinuoasă. Mă așteptam la două perioade de cădere în evoluția echipei, după primele 4 etape ale returului și, în final, cu apariția căldurilor. Prima perioadă am prevenit-o, a doua însă a fost mai dificilă datorită și încordării nervoase. Cheia cîștigării titlului: jocurile directe cu Steaua, U.T.A., Rapid și cele de la Iași și Bacău. Punctele pierdute pe teren propriu au la bază cauze precise ce puteau fi evitate. Ce m-a mulțumit la echipa mea? Unitatea jucătorilor. M-a nemulțumit că o parte dintre jucători, fiind prea mult adulați de public și de presă, n-au răspuns printr-o comportare corespunzătoare.

MARIN BĂRBULESCU (Rapid)

I. A fost una dintre edițiile cele mai zbuciumate. Rivalitățile, conjuncturile în care s-au găsit fiecare echipă și suprasolicitarea jucătorilor au determinat numeroase rezultate contradictorii. Disputa directă și mai ales indirectă dintre Rapid și Dinamo a marcat cele două echipe, influențîndu-le comportarea, determinîndu-le să evolueze crispat. Astfel se explică parțial și sufocarea lor din final și prestațiile mai slabe decît posibilitățile jucătorilor.

II. Rapid a jucat precar în cîteva din etapele finale. Pe lîngă motivația generală cuprinsă în răspunsul la prima întrebare, voi mai adăuga cîteva elemente: forma slabă a lui Răducanu; lipsa din formație a lui Dan (două etape accidentat, alte două suspendat); capacitatea ofensivă a echipei a fost modestă, jocul înaintării noastre nu s-a putut desfășura normal datorită formei slabe a lui Neagu.

În ansamblu, apreciez că pentru echipa noastră a fost un campionat de acumulări. Sper că acest lucru a fost înțeles și mai ales că va fi înțeles.

ȘTEFAN COVACI (Steaua)

I. Consider că echipele noastre fruntașe n-au putut da randamentul maxim, evoluția lor fiind, încă, marcată de eforturile depuse de fotbaliștii fruntași în perioada de pregătire a campionatului mondial și de participarea la turneul final din Mexic. Ținînd seamă de componența lotului pe care l-a avut, cred că la titlul de campioană nu putea visa decît Dinamo. Iată de ce, celelalte echipe, cu excepția Rapidului, n-au mai forțat. Consider că tehnicitatea jucătorilor de divizia A a crescut. Echipele sînt, însă, deficitare la schimbarea ritmului de joc. Aceasta și datorită faptului că fotbaliștii noștri nu au o pregătire la nivelul cerut, fapt datorat și slabului interes manifestat de unii dintre ei, jucători care vin la antrenamente mai obosiți decît după o ședință de pregătire.

II. La Steaua acest campionat a fost marcat de două perioade în care comportarea s-a situat la poli opuși. Adică, mediocră în toamnă și bună, spre foarte bună, în retur, cînd jucătorii au fost animați de dorința de a reface terenul pierdut. Deși de două luni și jumătate a jucat duminică — miercuri — duminică, echipa a terminat campionatul în forță, iar tinerii ei componenți au căpătat o maturitate evidentă.

NICOLAE DUMITRESCU (U.T.A.)

I. E foarte greu de răspuns în cîteva cuvinte. Pe scurt, pot spune că această ediție a avut o desfășurare tumultuoasă, producînd multe suspensuri pînă-n ultimul moment și în privința campioanei și a celei de a doua retrogradate. S-a înregistrat, după părerea mea, o creștere valorică a majorității echipelor, dispărînd marea ruptură între formații foarte bune și foarte slabe. Un cîștig al acestui campionat a fost condiția fizică, mai bună, și combativitatea sporită.

II. Am așteptat returul cu mare încredere, sperînd și crezînd că vom cîștiga din nou campionatul. Au intervenit însă, cîteva accidentări (Domide a lipsit din formație 9 etape, Axente cinci, Broșovschi a fost suspendat 4 etape), care au dereglat încrederea în cîștigarea unor partide. Cu Rapid și Dinamo la Arad, cu Universitatea la Craiova, de exemplu, am jucat foarte bine, dar n-am crezut cu convingere în victorie. Totuși, sînt mulțumit de comportarea băieților mei. Avem cele mai multe victorii în campionat, ne situăm printre cele mai eficace formații și, cu excepția a 4—5 partide, am jucat — de regulă — bine.

VALENTIN STĂNESCU (Steagul roșu)

I. Campionatul încheiat mi s-a părut mai bun decît edițiile trecute, deși echipele fruntașe, tocmai cele care au dat mai mulți jucători la loturi, au părut foarte obosite în final. Din punct de vedere al potențialului fizic, campionatul a marcat — cred eu — un cîștig. Apoi, echipele au început să-și organizeze jocul mai bine, mai gîndit, ceea ce a făcut ca multe meciuri să aibă un nivel tehnic și spectacular remarcabil.

> **ÎN CUPRINSUL ANCHETEI SE AFIRMĂ:**
>
> **1. Campionatul recent încheiat a fost superior edițiilor imediat precedente**
>
> **2. Datorită unora dintre echipe s-a progresat parțial**
>
> **3. A reprezentat un pas înapoi**
>
> Care dintre aceste puncte de vedere este mai aproape de adevăr? Dezbaterile și comentariile ulterioare vor încerca să elucideze divergența

II. Înaintea începerii campionatului, Steagul roșu și-a propus un loc între primele 5 clasate. La limită, obiectivul nostru a fost îndeplinit. Am fi putut ocupa un loc mai sus, dacă jocul nostru bun și foarte bun din deplasare ar fi găsit același corespondent în partidele pe teren propriu. Acasă, însă, am pierdut puncte prețioase, într-o manieră inexplicabilă.

ȘTEFAN COIDUM (Univ. Craiova)

I. După părerea mea, ediția recent încheiată a scos în evidență o situație îmbucurătoare: jucătorii aleargă mai mult, datorită pregătirii fizice îmbunătățite.

II. Universitatea Craiova a avut o comportare corespunzătoare posibilităților și potențialului componenților lotului. Dacă pe parcurs nu interveneau unele situații nefavorabile — jucători bolnavi, alții suspendați, fluctuații de formă la oameni de bază — desigur că echipa ar fi realizat chiar mai mult.

C. CERNĂIANU (Petrolul)

I. A fost unul dintre cele mai echilibrate campionate din ultimii ani. Deși unele echipe au loturi mai valoroase și mai omogene, mi se pare a fi vorba, totuși, de o echilibrare a forțelor peste nivelul mediu.

II. Echipa noastră a avut în acest campionat două comportări total diferite. În tur, a evoluat bine și a obținut unele rezultate peste așteptări

În primăvară, însă, comportarea formației noastre a fost sub cerințe. Oricum, locul pe care ni l-am propus să-l ocupăm în acest campionat (8—9), l-am obținut.

VINTILĂ MĂRDĂRESCU (Politehnica)

I. L-aș asemăna cu un mozaic multicolor, în care au predominat culorile vii, exprimate prin jocuri spectaculoase, îndîrjite, cu goluri mai multe decît în campionatul trecut. Actuala ediție a înregistrat un salt valoric, diferența dintre echipele fruntașe și cele din partea a doua a clasamentului fiind considerabil redusă.

În același mozaic însă au fost și zone de culoare închisă, care, putem spune, dacă ne este permis, au umbrit oarecum desfășurarea campionatului. Mă refer, în primul rînd, la unele echipe care pentru ocuparea unui loc mai bun în clasament au aderat la diferite tactici de pură apărare sau chiar de anti-joc.

II. Comportarea Politehnicii Iași a fost satisfăcătoare în comparație cu evoluțiile din anii precedenți. Putem remarca în acest sens aprecierile făcute în clasamentul valorii constante, în care echipa ocupă detașat primul loc. Nu trebuie trecut cu vederea nici faptul că Politehnica a avut cea mai mare eficacitate.

TITUS OZON (F. C. Argeș)

I. Un campionat pasionant. S-a observat un salt calitativ la echipele alcătuite din jucători cu o valoare medie, dar la care s-a muncit cu pasiune și seriozitate; formațiile cu o carte de vizită mai bună, cum sînt cele din fruntea clasamentului, au avut comportări oscilatorii.

II. În perioada de întrerupere a campionatului ne-am fixat ca obiectiv pentru retur ieșirea din zona periculoasă a clasamentului. Am făcut, în general, jocuri bune și chiar foarte bune. Pe parcurs însă au fost unele cazuri de indisciplină (la meciul cu Steaua: Dobrin, Olteanu, Ivan — pe care totuși i-am introdus în echipă fiindcă aveau obligații față de spectatori), reflectate în comportarea formației și, în special, în eșecurile suferite la scoruri mari (în fața Stelei și a U.T.A.-ei).

Fără a fi lipsit de modestie, consider că echipa mea a avut o evoluție bună.

C. RĂDULESCU (Sport Club Bacău)

I. Lupta a fost mai echilibrată ca în alți ani și pentru locurile fruntașe și pentru „periferie". S-au ridicat elemente tinere și talentate. S-a cîștigat destul de mult la capitolul pregătirii fizice, dar nu încă la nivelul așteptat. „Miza" și-a spus cuvîntul mai ales în partea a doua a competiției, influențînd negativ comportarea echipelor. Campionatul mondial a avut un efect remarcabil asupra echipelor, care au căutat să aplice „noutăți" tehnico-tactice.

II. Eu am preluat echipa în retur. După un joc bun cu Dinamo (în ciuda rezultatului nefavorabil), a urmat o „cădere" a formației, datorită faptului că am încercat unele schimbări în mecanismul ei și jucătorii nu avuseseră timp să se acomodeze. La toate acestea s-a adăugat forma necorespunzătoare a lui Dembrovschi (accidentat și operat de menisc) și a lui Ene Daniel, ieșit din ritmul normal de pregătire. Treptat, treptat, însă, jucătorii au înțeles că trebuie să se angajeze la un efort serios și echipa s-a pus pe picioare, cucerind primele puncte pe teren străin (egaluri la Cluj și Brașov și apoi victoria la Rapid). Lucruri pozitive obținute: recuperarea lui Rugiubei, lansarea lui Catargiu și Sinăuceanu, elemente de nădejde.

ROBERT COSMOC (Farul)

I. Ediție echilibrată. S-a remarcat la toate echipele un potențial fizic crescut, urmat, în ultimele etape, de o stare de oboseală. Capacitatea atletică sporită a tuturor echipelor a avut cîteva consecințe: a) outsiderii au învins adeseori favoriții; b) avantajul terenului a scăzut la minim; c) jucătorii lipsiți de valoare deosebită n-au mai putut suplini carențele prin pregătire fizică, atribut devenit al tuturor. Precum se observă, caracteristica acestui campionat, o pregătire fizică mai accentuată, a avut numeroase consecințe. În corelație cu ea, operațiunea de combatere a oboselii, de recuperare, a căpătat o importanță deosebită.

II. Farul s-a comportat bine pînă înaintea ultimelor patru etape. Au venit atunci niște înfrîngeri imprevizibile și unele dintre ele nemeritate (în deplasare, cu „U" Cluj), eșecuri pe care echipa le-a recepționat ca pe niște șocuri morale. Evoluase cred pînă atunci la nivelul maxim al posibilităților ei, avea șanse reale la titlu, dar în patru săptămîni rodul muncii de un an s-a risipit în mare măsură. Trist, dar fotbalul e foarte sever și sancționează chiar și pe cei ce nu merită. Drept cauze aș cita arbitrajele, care ne-au frustrat în retur de puncte meritate, precum și îmbolnăvirile și accidentările unor jucători (Badea, Tufan, Caraman, Oprea) cu roluri esențiale în sistemul de joc al echipei.

ANDREI SEPCI („U" Cluj)

I. Sînt multe de spus despre acest campionat. A fost o luptă echilibrată. Comportarea capricioasă a unor echipe, ca U.T.A., Dinamo, „U" Cluj și în special Rapid, a adus un plus de interes față de întrecerea divizionarelor A. Această luptă strînsă creează impresia că avem un fotbal a cărui valoare medie este foarte bună, dar că nu avem două-trei echipe care să se detașeze. Nu știu dacă așa stau lucrurile.

II. Vă rog să vă uitați pe clasament, și după un calcul destul de simplu, veți vedea unde s-ar fi aflat Universitatea dacă nu pierdea, în retur, șase puncte pe teren propriu.

VIOREL TALMACIU (Jiul)

I. O ediție deosebită. Lupta pentru supremație și retrogradare a fost influențată de anumiți factori subiectivi. Fluctuațiile de formă în care s-au complăcut Dinamo și Rapid în ultimele săptămîni nu exprimă adevăratul potențial al fotbalului românesc.

II. Pentru echipa Jiul a fost foarte greu. Ne-am dat seama la un moment dat că situația noastră era critică. S-au făcut eforturi deosebite, s-a muncit enorm la antrenamente și rezultatele s-au văzut.

Dr. C. RĂDULESCU (C. F. R. Cluj)

I. La două treimi din campionat, n-am participat. Am revenit în ultimele 10 etape la cîrma echipei și numai în acest context pot formula un răspuns la întrebare. În general, mi s-a părut un campionat cu foarte multe inegalități valorice, ca formații și ca manieră de joc. Și cu foarte multe oscilații. După părerea mea, nivelul general al competiției a scăzut, constatîndu-se o nivelare, dar nu de jos în sus, ci invers.

II. Care poate fi răspunsul unui antrenor ce reușește să se salveze de la retrogradare în ceasul al 12-lea? Dacă pierdeam ultimul meci, degeaba aș fi spus că sînt mulțumit de conștiinciozitatea și munca băieților mei.

PETRE MOLDOVEANU (Progresul)

I. Consider ediția încheiată superioară calitativ și spectacular precedentului campionat.

Înregistrîndu-se o grupare valorică a cel puțin 6—7 echipe de „calibru" apropiat, întrecerea a fost foarte disputată.

II. Deși a retrogradat, consider Progresul o echipă de mijlocul clasamentului. În pofida unui retur bun, n-am putut însă recupera handicapul celor numai 10 puncte adunate în toamnă.

DUMITRU MACRI (C.F.R. Timișoara)

I. Deși m-am aflat în stricta lui intimitate doar în retur, pot aprecia că nivelul campionatului încheiat a fost nesatisfăcător. Lasă de dorit, după părerea mea, atît latura **tehnică** în pregătirea și comportarea echipelor noastre, cît mai ales cea **tactică**, chiar și la formațiile noastre fruntașe.

Să mă explic: pasele n-au încă adresa corespunzătoare, lipsindu-le, de asemenea, și conținutul tactic, deoarece, de teama greșelii, cei mai mulți dintre jucători preferă să transmită balonul coechipierului cel mai apropiat. Adăugînd la acestea și faptul, esențial, că fotbaliștii noștri obișnuiesc să rămînă pe loc, după efectuarea pasei, cînd ar trebui să se demarce rapid, ne putem explica mai ușor de ce a lăsat de dorit factura jocurilor.

II. Raportată la realizările ei din sezonul de toamnă, comportarea echipei C.F.R. Timișoara în partea a doua a întrecerii poate primi calificativul mulțumitor. Deși elevii mei s-au pregătit exemplar, saltul calitativ în joc a apărut — în mod firesc, cred eu — în cea de a treia treime a întrecerii.

> **Interogați imediat după terminarea ultimelor meciuri, antrenorii au fost rugați să dea răspunsuri scurte la niște întrebări care invită, în fond, spre comentarii întinse. Deocamdată, nu se putea altfel și această concizie impusă poate fi responsabilă pentru caracterul incomplet al punctelor de vedere. Totuși, din acest material caleidoscopic se pot desprinde cîteva motive cu circulație la interlocutorii noștri. Mai întîi, controversa care se profilează între cei ce susțin că ediția 1970—1971 a reprezentat un pas înainte sau un pas în urmă față de trecutul apropiat. Apoi, punctul de vedere conform căruia jucătorii au devenit mai bine pregătiți din punct de vedere atletic, cu toate consecințele care decurg dintr-o asemenea acumulare.**
>
> **Vorbind despre evoluția echipelor pe care le-au condus ca tehnicieni, antrenorii au avansat explicații mai mult sau mai puțin aprofundate, remarcîndu-se faptul că în genere sînt oarecum mulțumiți de realizările lor individuale. Această consonanță se datorește și faptului că cele două formații retrogradate au fost conduse în retur de antrenori noi și au avut în acest răstimp comportări mult ameliorate față de sezonul din toamnă. Cititorii pot judeca aceste prime opinii autorizate, pe care le-am fi vrut poate, mai curajoase, mai puțin gata să ocolească punctele nevralgice. Dar acesta nu e decît un început și sperăm că sprijinul specialiștilor va deveni din ce în ce mai substanțial pentru analiza tuturor aspectelor importante ale anului fotbalistic recent terminat.**

DIN CULISELE VACANȚEI...

S-a încheiat o nouă ediție a campionatului. După finala „Cupei" liniștea va coborî peste stadioane, fotbaliștii vor pleca în vacanță, dar viața își va continua cursul și în curînd un nou campionat va începe.

Pentru „culise", zilele acestea sînt fierbinți, pentru că antrenorii își schimbă echipele, pentru că echipele își schimbă jucătorii, pentru că jucătorii...

Iată cîteva vești calde:

• **COIDUM** la București! Deși contractul cunoscutului antrenor cu Universitatea Craiova expiră abia în anul viitor, Ștefan Coidum ne-a mărturisit că nu intenționează să se mai întoarcă în Bănie... Nu se știe pe cine va antrena în viitorul sezon.

• **MATACHE**, fostul portar al Progresului și în ultimul timp al Ceahlăului Piatra Neamț, a devenit profesor de educație fizică. După toate probabilitățile, din toamnă, va apăra poarta lui F.C. Galați.

• **ȘTEFAN COVACI**, antrenorul Stelei, se află la această oră în Olanda, unde va semna — se zice — un contract cu Ajax Amsterdam.

Se dă ca sigură venirea la clubul din calea Plevnei a lui **VALENTIN STĂNESCU**.

• **BELDEANU** și **DUDU GEORGESCU** intenționează să părăsească — primii — corabia scufundată a „alb-albaștrilor" lui Peniță Moldoveanu. Admiratorii lor ar urma să-i revadă sub culorile clubului Steaua...

• **MARICA — BOTH** un schimb despre care se discută tot mai aprins între Dinamo și Politehnica Iași. Plecarea lui Both în Copou pare aproape sigură, în timp ce Marica — bucureștean get-beget — se gîndește — totuși — că mai are un an și jumătate de facultate.

• **IANUL** către **LUCESCU**, după ultima convocare a lotului național: **„La revedere, Mircea, ne vedem după vacanță"**. Și cum Lucescu n-are de gînd să plece de la Dinamo, revederea celor doi internaționali s-ar putea întîmpla chiar în... șoseaua Ștefan cel Mare. Mai ales că divergențele Gil Mărdărescu-Ianul continuă...

• **SPORTUL STUDENȚESC** își va pierde pe cei doi fundași centrali... După toate probabilitățile, **BOC** și **DUMITRU NICOLAE** vor reveni pe scena diviziei A. Primul — se vorbește — va juca la Steaua, Dinamo, Rapid sau U.T.A. (!!), celălalt la Petrolul.

• **ENE DANIEL**, **OCTAVIAN IONESCU** și **ION CONSTANTIN** în Giulești? Toată lumea lasă impresia că știe, nimeni nu confirmă!

• **RĂDUCANU** ar dori să joace la Farul — iată „bomba" ultimei ore. Să auzi și să nu crezi...